

i de forskellige Egne. Politiet kommer med Plakater, der skal opslaa udenfor og inde paa Ejendommen for at give Meddelelse om, at her er der Mund- og Klove-syge. Saa gaar der nogle Uger, og saa skal der en Rensningsproces til i Staldene og paa Ejendommen, og saa kommer der paa ny ikke den praktiserende Dyrlæge, men den tilsynsførende Dyrlæge. Paa min Egn — jeg bor 3 km fra Ribe — har vi Esbjerg-Dyrlæger til at foretage dette Eftersyn, og de kommer selvfølgelig ogsaa i Bil. Naar dette Eftersyn er foretaget, indgives der Beretning til Myndighederne, og Politiet kommer paa ny og siger, at nu er Ejendommen smittefri, Plakaterne kan tages ned. Man kan forstaa, at hele dette Tilsyn, saadan som det nu er ordnet, bliver kolossal dyrt, og alle de Steder, hvor Sygdommen er kommet hen, har det vakt Forargelse, fordi man naturligvis er klar over, at det koster Staten og det offentlige ganske urimelige Summer.

Jeg retter ikke hermed nogen Bebrejdelse mod Landbrugsministeriet og heller ikke mod dets Embedsmænd. Gennem Samtaler, jeg har haft med Embedsmændene der, har jeg i det hele taget det Indtryk, at de i høj Grad interesserer sig for, at man kan faa en saa god og forstandig Ordning som muligt. Jeg ved ogsaa, at man fra Landbrugsministeriets Side har konfereret med Landbrugets Repræsentanter, og at disse Konferencer har medført de sidste Bestemmelser, der er truffet. Jeg tror dog, at der maa en Revision til her, det hele maa kunne simplificeres, saa at Udgifterne kan bringes ned og Tilsynet dog blive lige saa betryggende som nu. Naar den praktiserende Dyrlæge har konstateret Sygdommen, kan det hele godt overlades til en Mand i den paagældende Kommune, man kan autorisere en Mand, enten Sognefogeden eller en Repræsentant for Sogneraadet eller muligt begge i Forening. De kan saa foretage det Tilsyn, her er Tale om, og de kan afgive den endelige Indberetning. Til syvende og sidst maa man dog antage, at de paagældende Landmænd først og fremmest selv er interesserede i, at den Rensning af Staldene o. s. v., der skal finde Sted efter Sygdommen, bliver saa god og grundig som muligt.

Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, og maaske der er andre Landboforeningsrepræsentanter her, at man snarest muligt tager hele dette Spørgsmaal op til Revision. Naar man,

som det nu er gjort op, er oppe paa Udgifter til saa mange Millioner Kr., forekommer det mig, at Tiden er inde til at forsøge paa, om man ikke kan revidere disse Bestemmelser, saaledes at hele Tilsynet kan blive billigere for det offentlige. Jeg vil ogsaa gerne henstille, hvis man maatte finde sig foranlediget til at nedsætte et Udvalg, at man da ikke mindst anmoder Repræsentanter for Landboforeningerne i de Egne, som Sygdommen er gaaet hen over, om at være med. Jeg tror, de sidder inde med en Viden, der kunde være betydningsfuld i det Øjeblik, man skulde revidere disse Bestemmelser.

En anden Sag, jeg gerne vilde nævne, er Beskatningen til Amtskommunerne. Jeg havde Lejlighed til at fremsætte en Del Betragtninger herom, da Grundskylden i sidste Samling var til Behandling; jeg mente, at Bestemmelser i saa Henseende i den gamle Kommunallov af 1867 i mange Henseender er fuldstændig forældede, og at de i allerhøjeste Grad trænger til Revision, og jeg vil gerne ved denne Lejlighed paa ny fremdrage hele dette Spørgsmaal og henstille til Ministeriet og Rigsdagen, om man ikke vil finde, at Tiden er inde til at underkaste det en grundig Overvejelse, saaledes at der senere kan fremkomme Forslag paa Rigsdagen. Vi har her paa Rigsdagen en Tilbøjelighed til i mange Tilfælde at revidere Love, der kun er ganske faa Aar gamle. Men der er paa den anden Side en hel Del Love, der bliver kastet hen i en Krog og i Virkeligheden fuldstændig glemte, og jeg mener, at der i alt Fald her er et Omraade, hvor det er nødvendigt at komme til en ny Lovgivning.

Beskatningen til Amterne foregaar jo dels paa den Maade, at de enkelte skal udrede saa og saa store Beløb; det var tidligere efter Hartkorn, men nu er vi efterhaanden gaaet over til Ejendoms-skyld. Ved Siden deraf foregaar der en Udskrivning af Kommunerne efter Landkommunallovens § 50. Der er efter min Mening fuldstændig forældede Bestemmelser for de rene Landkommuner og Stationsbyerne paa den ene Side og Købstæderne paa den anden Side. Naar vi f. Eks. tager den Maade, hvorpaa der betales Penge til Skolefonden, ja, saa betales der baade af Byerne og af Landkommunerne og Stationsbyerne efter Folketallet; det er altsaa en fuldstændig Kopskat. Og der er her Tale om store Beløb, bl. a. maa vi huske paa, at Pensionerne, i alt Fald en betydelig Del af dem, udredes af disse